

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SA Romana Mrotek del. SSO Beata Górską

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania K. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

przy udziale zainteresowanej (...) z siedzibą w S.

o odpowiedzialność za zobowiązania spółki z tytułu składek

na skutek zażalenia ubezpieczonej od postanowienia zawartego w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie, VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 listopada 2013 roku, sygn. akt VI U 485/13

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz K. J. dalszą kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego
2. oddalić zażalenie w pozostałej części
3. zasądzić od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz K. J. kwotę 330 (trzysta trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

del. SSO Beata Górską SSA Barbara Białecka SSA Romana Mrotek

Sygn. akt III AUz 4/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w punkcie II wyroku z dnia 6.11.2013r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, zasądził od organu rentowego - Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz K. J. kwotę 2400 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (zastępstwa procesowego w stawce minimalnej).

Sąd I instancji ustalił przy tym wartość przedmiotu sporu w kwocie 16.813,93 zł, jako odpowiadającą sumie zaległych składek, za które miała odpowiadać ubezpieczona, oraz wskazując na art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U.

z 2013r. poz. 490), wyjaśnił, że brak było podstaw do zasądzenia na rzecz ubezpieczonej zwielokrotnionych kosztów zastępstwa procesowego z uwagi na fakt, że sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym jako sądem I instancji - dwukrotnie

i przed Sądem Apelacyjnym - jednokrotnie. Sąd meriti podzielił przy tym dotychczasową linię orzeczniczą Sądu Najwyższego, wyrażoną m.in.

w postanowieniu z 17 października 2011r., sygn. akt I UZ 33/11, iż o wysokości kosztów należnych stronie decyduje ostateczny wynik postępowania w sprawie, a nie wynik postępowań w poszczególnych instancjach.

Powyższe postanowienie zaskarżyła ubezpieczona w części oddalającej koszty zastępstwa przed Sądem Okręgowym w Szczecinie i Sądem Apelacyjnym ponad kwotę 2.400 zł, tj. co do kwoty minimum 4.200 zł i zarzuciła mu :

1. sprzeczność ustaleń z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w zakresie rozpoznania wniosku o zwrot kosztów postępowania, wobec chybionego przyjęcia, że postępowanie przed Sądem Okręgowym w Szczecinie było prowadzone tylko jeden raz, w sytuacji, gdy postępowanie to było prowadzone dwukrotnie i powinno skutkować zasądzeniem kwoty 4.800 zł oraz pominięcia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie, jako Sądem II instancji, w wysokości 1.800 zł;

2. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, polegającego na niezaliczeniu do kosztów procesu kosztów zastępstwa radcowskiego za uprzednie instancje mimo, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, zaś rozstrzygnięcie sprawy jako całości przesądza, iż to organ rentowy jest stroną przegrywającą proces.

Mając na uwadze powyższy zarzut żaląca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w S. na rzecz ubezpieczonej dalszej kwoty 4.200 zł, co łącznie daje kwotę 6.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za wszystkie instancje oraz zasądzenie od strony przeciwnej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe.

Żalący się podniósł, że decydujące znaczenie ma wynik procesu, a nie jego poszczególne etapy, czy rozstrzygnięcia w poszczególnych instancjach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i niezbędne wydatki jednego adwokata (art. 98 § 3 k.p.c.). Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata (art. 99 k.p.c.).

Za prawidłowe należy uznać stanowisko żalącego się, że o wysokości kosztów należnych stronie wygrywającej proces decyduje ostateczny wynik postępowania w sprawie, a nie wynik postępowań w poszczególnych instancjach.

W konsekwencji, nie można również rozpatrywać kwestii wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika procesowego w przymiarze ilości postępowań w danej instancji, w jakich brał udział pełnomocnik, jako odpowiednika iloczynu stawek minimalnych i liczby wydanych orzeczeń in meriti w danej instancji. Zatem słuszny jest pogląd Sądu Okręgowego, że brak jest podstaw do zwielokrotnienia wartości kosztów zastępstwa procesowego z uwagi na fakt, że sprawa toczyła się dwukrotnie przed Sądem I instancji. Takie stanowisko zaprezentował również Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 6 kwietnia 2011 r. I CZ 108/10 i z dnia 10 lutego 2011 r. IV CZ 109/10

Zupełnie natomiast niezrozumiałe jest stanowisko Sądu Okręgowego, że nie ma podstaw do zasądzenia na rzecz ubezpieczonej jako strony wygrywającej sprawę kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne. W odpowiedzi na apelację ubezpieczona złożyła wniosek o zasądzenie tych kosztów a Sąd Apelacyjny uchylając zaskarżony wyrok i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania pozostawił Sądowi Okręgowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. Nie znajduje odzwierciedlenia pogląd Sądu Okręgowego w postanowieniu Sądu Najwyższego z 17.10. 2011 I UZ 33/11, na które powołuje się Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia albowiem Sąd Najwyższy wskazał, że w sytuacji, gdy sąd drugiej instancji orzeka ponownie, po uchyleniu jego wyroku przez Sąd Najwyższy i przekazaniu mu sprawy do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego, to przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania apelacyjnego powinien mieć na uwadze ostateczny wynik tegoż postępowania apelacyjnego (a nie postępowań apelacyjnych) i wysokość kosztów poniesionych przez strony w jego toku oraz wysokość kosztów postępowania kasacyjnego, bez względu na fakt dwukrotnego orzekania w postępowaniu apelacyjnym przez sąd drugiej instancji. Orzeczenie powyższe dotyczy uchylenia przez Sąd Najwyższy wyroku Sądu II instancji i ponownego orzekania w postępowaniu apelacyjnym, jednakże może mieć zastosowanie na gruncie niniejszej sprawy albowiem dotyczy zasady dwukrotnego czy wielokrotnego orzekania w tej samej instancji. Nie wynika natomiast z tego orzeczenia brak obowiązku orzekania o kosztach postępowania w instancji wyższej czy jak w sprawie rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy o kosztach postępowania kasacyjnego.

Należy zatem przyjąć, że w przypadku uchylenia wyroku Sądu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego, stronie wygrywającej sprawę przysługuje zwrot kosztów procesu za jedno postępowanie przed Sądem I instancji oraz za postępowanie apelacyjne.

Reasumując – ubezpieczonej przysługuje prawo do zwrotu kosztów procesu za postępowanie przed Sądem Okręgowym (jedna stawka) i przed Sądem Apelacyjnym (jedna stawka).

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny zasądził na rzecz skarżącej dalszą kwotę 1.800 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r. poz. 490 j. t.), tym samym zmieniając zaskarżone postanowienie w myśl art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., a w pozostałej części zażalenie jako niezasadne oddalając.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r. poz. 490 j. t.).